

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobkyně: M. C.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 1. 2020, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 21. 2. 2020 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 24. 1. 2020, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 5. 11. 2019, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla žalobkyni zamítnuta žádost o invalidní důchod.
2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že o invalidní důchod požádala na doporučení odborných lékařů, neboť potíže, pro které byla dříve invalidní a kterými byla krční plotýnka zabodnutá do obratle, přetrvávají. Žalobkyně popsala, že když si najde zaměstnání, neprojde vstupní prohlídkou. Nachází se tak v situaci, kdy dle posudkových lékařů invalidní není, avšak dle odborných lékařů invalidní je.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

3. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že vzhledem k námitkám žalobkyně navrhuje žalovaná přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně PK MPSV ČR, která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 24. 1. 2020 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z připojeného posudkového spisu žalobkyně krajský soud zjistil, že žalobkyně po vyučení pracovala jako prodavačka, čalounice, operátorka výroby a uklízečka. Žalovaná rozhodla dne 5. 11. 2019 výše uvedeným prvostupňovým rozhodnutím na základě posudku lékaře OSSZ Karviná, vypracovaného dne 9. 10. 2019. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti byl označen chronický algický vertebrogenní syndrom C páteře, stav po operaci C páteře – mikrodisektomie C 5/6, foraminotomie a intersom. fúze C 5/6 v 10/2016, t. č. bez myeloradikulopatie. Vzhledem k přiměřenému efektu operace a dostatečné stabilizaci stavu hodnotil posudkový lékař řečené jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 %. Po podání námitek vypracovala lékařka ČSSZ pro účely napadeného rozhodnutí dne 13. 1. 2019 nový posudek. V tomto byl jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu označen chronický vertebrogenní algický syndrom krční páteře s projevy cervikobrachiálního syndromu, se stavem po mikrodisektomii C 5/6 a intersomatické fúzi 10/2016, s reziduální dysfunkcí krčního úseku, bez známek zánikové kořenové léze, funkční postižení lehké. Řečené bylo zhodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 %.
6. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 2. 7. 2020, který krajský soud nechal v průběhu řízení o žalobě vypracovat se zadáním, aby se posudková komise zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k 24. 1. 2020, soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedkyně komise, další lékařky s odborností neurologie a tajemnice, dospěla k závěru, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chronický vertebrogenní algický syndrom krční páteře s projevy cervikobrachiálního syndromu, se stavem po mikrodisektomii C 5/6 a intersomatické fúzi 10/2016, s reziduální dysfunkcí krčního úseku, bez známek zánikové kořenové léze. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 %. Posudková komise rovněž uvedla, že posudkové závěry lékařů OSSZ a žalované vycházely ze správného použití posudkových kritérií. Nehodnocení dle položek 1c příp. 1d odd. E, kap. XIII řečené vyhlášky zdůvodnila Posudková komise tím, že u žalobkyně se nejedná o středně těžké či těžké funkční postižení páteře se závažnou poruchou dynamiky, např. s postižením nervů, se svalovými atrofiemi, parézami či poruchami hybnosti končetin.

7. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).
8. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
9. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialistky s odborností neurologie, tedy lékařky z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudek má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby, když zohlednil relevantní lékařské zprávy a je s nimi v souladu.
10. Podle § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. d. p.“) *[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě*

nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

11. Vycházejí tedy z výše řečeného posudku, který je dle názoru soudu plně způsobilý k důkazu žalobkynina zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, když její pracovní schopnost poklesla toliko o 20 %. Tento pokles pracovní schopnosti žalobkyni nepochybně limituje v možnosti pracovního uplatnění, nedosahuje však zákonem požadovanou výši poklesu pro uznání invalidity v prvním stupni. Za tohoto stavu pak dospěl soud k závěru, že žalovaná napadeným rozhodnutím správně potvrdila své rozhodnutí ze dne 5. 11. 2019, kterým zamítla žalobkyninu žádost o invalidní důchod, neboť pro jiné rozhodnutí zde zákon nedává žádný prostor.. Žaloba tak není důvodná a krajský soud ji proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
12. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšná žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 12. srpna 2020

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně